

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.3.2023 r.
COM(2023) 160 final

ANNEXES 1 to 6

ZAŁĄCZNIKI

do

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

**ustanawiającego ramy na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw
surowców krytycznych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 168/2013, (UE)
2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020**

{SEC(2023) 360 final} - {SWD(2023) 160 final} - {SWD(2023) 161 final} -
{SWD(2023) 162 final}

ZAŁĄCZNIK I

Surowce strategiczne

SEKCJA 1

WYKAZ SUROWCÓW STRATEGICZNYCH

Następujące surowce uznaje się za strategiczne:

- a) Bizmut
- b) Bor – jakość metalurgiczna
- c) Kobalt
- d) Miedź
- e) Gal
- f) German
- g) Lit – w standardzie wymaganym dla baterii
- h) Magnez metaliczny
- i) Mangan – w standardzie wymaganym dla baterii
- j) Grafit naturalny – w standardzie wymaganym dla baterii
- k) Nikiel – w standardzie wymaganym dla baterii
- l) Platynowce
- m) Metale ziem rzadkich do produkcji magnesów (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm i Ce)
- n) Krzem metaliczny
- o) Tytan metaliczny
- p) Wolfram

SEKCJA 2

METODYKA SELEKCJI SUROWCÓW STRATEGICZNYCH

1. Znaczenie strategiczne określa się na podstawie znaczenia surowca z punktu widzenia transformacji ekologicznej i cyfrowej, a także zastosowań obronnych i kosmicznych, uwzględniając:
 - a) ilość technologii strategicznych wykorzystujących surowiec jako materiał wsadowy;
 - b) ilość surowca potrzebną do wytworzenia odpowiednich technologii strategicznych;
 - c) oczekiwany globalny popyt na odpowiednie technologie strategiczne.
2. Prognozowany wzrost popytu ($D_{F/C}$) oblicza się w następujących sposób:

$$D_{F/C} = \frac{DF}{GS}$$

gdzie:

DF oznacza prognozę popytu na surowiec w roku referencyjnym;

GS oznacza globalną roczną produkcję surowca w okresie referencyjnym.

3. Trudności związane ze zwiększeniem produkcji określa się, biorąc pod uwagę co najmniej:

- a) obecną skalę produkcji (PS) surowca w okresie referencyjnym obliczoną w następujący sposób:

$$PS = \log_{10}(GS)$$

gdzie:

$\log_{10}$ oznacza logarytm dziesiętny;

GS oznacza globalną roczną produkcję surowca w okresie referencyjnym;

- b) stosunek zasobów do produkcji (R/P) surowca, obliczony w następujący sposób:

$$R / P = \frac{R}{GS}$$

gdzie:

R oznacza znane zasoby możliwych do wydobycia z ekonomicznego punktu widzenia zasobów geologicznych surowca;

GS oznacza globalną roczną produkcję surowca w okresie referencyjnym.

ZAŁĄCZNIK II

Surowce krytyczne

SEKCJA 1

WYKAZ SUROWCÓW KRYTYCZNYCH

Następujące surowce uznaje się za krytyczne:

- a) Antymon
- b) Arsen
- c) Boksyt
- d) Baryt
- e) Beryl
- f) Bizmut
- g) Bor
- h) Kobalt
- i) Węgiel koksowy
- j) Miedź
- k) Skaleń
- l) Fluoryt
- m) Gal
- n) German
- o) Hafn
- p) Hel
- q) Metale ciężkie ziem rzadkich
- r) Metale lekkie ziem rzadkich
- s) Lit
- t) Magnez
- u) Mangan
- v) Grafit naturalny
- w) Nikiel – w standardzie wymaganym dla baterii
- x) Niob
- y) Fosforyt
- z) Fosfor
- aa) Platynowce
- bb) Skand
- cc) Krzem metaliczny
- dd) Stront

- ee) Tantal
- ff) Tytan metaliczny
- gg) Wolfram
- hh) Wanad

SEKCJA 2

OBLICZANIE ZNACZENIA GOSPODARCZEGO ORAZ RYZYKA ZWIĄZANEGO Z DOSTAWAMI

1. Znaczenie gospodarcze (EI) surowca oblicza się w następujący sposób:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

gdzie:

A_s oznacza udział zastosowania końcowego surowca w sektorze NACE (na poziomie 2 cyfr);

Q_s oznacza wartość dodaną odpowiedniego sektora w klasyfikacji NACE (na poziomie 2 cyfr);

SI_{EI} oznacza wskaźnik zastępowalności związany ze znaczeniem gospodarczym.

2. Wskaźnik zastępowalności surowca związany ze znaczeniem gospodarczym (SI_{EI}) oblicza się w następujący sposób:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SCP_{i,a} * Subshare_{i,a} * Share_a$$

gdzie:

i oznacza pojedynczy materiał stanowiący substytut;

a oznacza pojedyncze zastosowanie surowca;

SCP oznacza parametr określający skuteczność kosztową substytutu;

$Share$ oznacza udział surowców w zastosowaniu końcowym;

$Subshare$ oznacza podudział każdego substytutu w ramach poszczególnych zastosowań.

3. Ryzyko związane z dostawami (SR) surowca oblicza się w następujący sposób:

$$SR = [(HHI_{WGI,t})_{GS} * \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t})_{EU\ sourcing} (1 - \frac{IR}{2})] * (1 - EoL_{RIR}) * SI_{SR}$$

gdzie:

GS oznacza globalną roczną produkcję surowca w okresie referencyjnym;

$EU\ sourcing$ oznacza faktyczne zaopatrzenie UE w dostawy, tj. produkcję wewnętrzną UE plus produkcję innych państw prowadzących wywóz do UE;

HHI oznacza indeks Herfindahla-Hirschmanna (stosowany jako wskaźnik zastępczy dla koncentracji w danym państwie);

WGI oznacza *World Governance Index* (światowy wskaźnik rządów) (stosowany jako wskaźnik zastępczy dla rządów poszczególnych państw);

t oznacza parametr handlowy korygujący WGI , który określa się z uwzględnieniem potencjalnych należności celnych wywozowych (ewentualnie złagodzonych przez obowiązującą umowę handlową), fizycznych kontyngentów wywozowych lub ograniczeń wywozowych nałożonych przez państwo;

IR oznacza uzależnienie od przywozu;

EoL_{RIR} jest to wskaźnik udziału surowca pochodzącego z recyklingu po wycofaniu z eksploatacji, oznaczający stosunek wsadu materiałów wtórnych (z recyklingu odpadów) do łącznego wsadu surowca (pierwotnego i wtórnego);

SI_{SR} oznacza wskaźnik zastępowalności powiązany z ryzykiem związanym z dostawami.

4. Uzależnienie od przywozu surowców oblicza się w następujący sposób:

$$IR = \frac{\text{Przywóz} - \text{Wywóz}}{\text{Produkcja wewnętrzna} + \text{Przywóz} - \text{Wywóz}}$$

5. Indeks Herfindahla-Hirschmanna (HHI_{WGI}) surowca oblicza się w następujący sposób:

$$(HHI_{WGI,t})_{GS \text{ or } EU \text{ sourcing}} = \sum_c (S_c)^2 WGI_c * t_c$$

gdzie:

S_c oznacza udział państwa c w globalnej dostawie danego surowca (lub w zaopatrzeniu UE w ten surowiec);

WGI_c oznacza skalowany dla państwa c ;

t_c oznacza parametr handlowy państwa korygujący WGI , który określa się z uwzględnieniem potencjalnych należności celnych wywozowych (ewentualnie złagodzonych przez obowiązującą umowę handlową), fizycznych kontyngentów wywozowych lub ograniczeń wywozowych nałożonych przez państwo.

6. Wskaźnik zastępowalności surowca powiązany z ryzykiem związanym z dostawami (SI_{SR}) oblicza się w następujący sposób:

$$SI_{SR} = \sum_i [(SP_i * SCr_i * SCo_i)^{1/3} * \sum_a (Sub - share_{i,a} * Share_a)]$$

gdzie:

i oznacza pojedynczy materiał stanowiący substytut;

a oznacza pojedyncze zastosowanie materiału kandydującego;

SP oznacza produkcję substytutu, stanowiącą odzwierciedlenie globalnej produkcji substytutu i materiału;

SCr oznacza krytyczność substytutu, z uwzględnieniem tego, czy sam substytut jest surowcem krytycznym;

SCo oznacza produkcję uboczną substytutu, z uwzględnieniem tego, czy substytut jest produktem podstawowym lub jest wydobywany jako produkt uboczny;

Share oznacza udział materiałów kandydujących w zastosowaniu końcowym;

Sub-share oznacza podudział każdego substytutu w ramach poszczególnych zastosowań.

7. Jeżeli zmiany strukturalne lub statystyczne wpływają na pomiar znaczenia gospodarczego i ryzyka związanego z dostawami w ujęciu horyzontalnym w odniesieniu do wszystkich ocenianych materiałów, należy dokonać korekty odpowiednich wartości w celu wyrównania tych zmian.

Obliczenia opierają się na średniej z ostatnich 5 lat, dla których są dostępne dane. Uwzględnia się priorytet, jakość i dostępność danych.

ZALĄCZNIK III

Ocena kryteriów uznania w odniesieniu do projektów strategicznych

1. To, czy projekt w Unii spełnia kryterium, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), ocenia się z uwzględnieniem następujących czynników:

- a) czy projekt przyczynia się do osiągnięcia wskaźników referencyjnych określonych w art. 1 ust. 2 lit. a);
- b) czy projekt przyczynia się do utrzymania lub zwiększenia zdolności Unii w stosunku do rocznego zużycia surowców strategicznych w Unii, z uwzględnieniem przewidywanego wzrostu zużycia w Unii.

Wkład projektu w osiągnięcie odpowiedniego wskaźnika referencyjnego dotyczącego zdolności ocenia się z uwzględnieniem biznesplanu projektu oraz uzupełniających informacji technicznych zawartych we wniosku, a także szacowanego czasu wprowadzenia projektu na rynek.

2. To, czy projekt w państwie trzecim spełnia kryterium, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. a), ocenia się z uwzględnieniem następujących czynników:

- a) czy projekt przyczynia się do osiągnięcia wskaźników referencyjnych określonych w art. 1 ust. 2 lit. b) lub przyczynia się do utrzymania odporności unijnych dostaw surowców strategicznych;
- b) czy mające zastosowanie ramy prawne lub inne warunki dają pewność, że handel i inwestycje związane z projektem nie zostaną zakłócone, biorąc pod uwagę w szczególności, czy Unia zawarła z danym państwem trzecim partnerstwo strategiczne, o którym mowa w art. 33, lub umowę handlową zawierającą rozdział dotyczący surowców, oraz czy są one zgodne ze wspólną polityką handlową Unii;
- c) stopnia, w jakim istnieją przedsiębiorstwa, które zawarły lub mają zamiar zawrzeć umowy odbioru z promotorem projektu w celu wykorzystywania lub przetwarzania surowców strategicznych wyprodukowanych dzięki odpowiednim projektom w Unii;
- d) czy projekt jest zgodny z celami Unii w zakresie współpracy na rzecz rozwoju i polityki zagranicznej.

Wkład projektu w osiągnięcie odpowiedniego wskaźnika referencyjnego dotyczącego zdolności, o którym mowa w lit. a), ocenia się z uwzględnieniem biznesplanu projektu oraz uzupełniających informacji technicznych zawartych we wniosku, a także szacowanego czasu wprowadzenia projektu na rynek oraz udziału wyników projektu objętych obowiązującymi lub potencjalnymi umowami odbioru, o których mowa w lit. c). Dowody, które dotyczą lit. c), mogą obejmować umowy, listy intencyjne lub protokoły ustaleń.

3. To, czy projekt spełnia kryterium, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. b), ocenia się z uwzględnieniem następujących czynników:

- a) jakości przeprowadzonych studiów wykonalności w zakresie potencjału rozwoju projektu;
- b) tego, czy technologię, która ma być wykorzystana, wypróbowano w odpowiednim środowisku.

Studia wykonalności, o których mowa w lit. a), mają na celu:

- a) ocenę, czy proponowany projekt ma szansę powodzenia, na podstawie analizy czynników technologicznych i środowiskowych;
- b) określenie potencjalnych kwestii i problemów technicznych, które mogą pojawić się w trakcie realizacji projektu.

Konieczne mogą okazać się dalsze badania w celu potwierdzenia wykonalności projektu.

4. To, czy projekt spełnia kryterium, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), ocenia się, biorąc pod uwagę zgodność projektu z następującymi przepisami Unii lub instrumentami międzynarodowymi:

- a) [Urząd Publikacji: proszę wstawić: odesłanie do dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju] w zakresie, w jakim ma zastosowanie do promotora projektu;
- b) [Urząd Publikacji: proszę wstawić: odesłanie do dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju] w zakresie, w jakim ma zastosowanie do promotora projektu;
- c) Trójstronną deklaracją zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej MOP;
- d) Wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności w celu odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, w szczególności wytycznymi dotyczącymi walki z korupcją;
- e) Wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka;
- f) Wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności w zakresie istotnego angażowania interesariuszy w sektorze wydobywczym;
- g) Zasadami OECD dotyczącymi ładu korporacyjnego;
- h) Wytycznymi OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych;
- i) Wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka.

Promotorzy projektu mogą również potwierdzić zgodność z kryterium, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. c):

- a) przedstawiając dowody potwierdzające, że przedmiotowy projekt uzyskał indywidualny certyfikat w ramach uznanego systemu, o którym mowa w art. 29, lub
- b) zobowiązując się do uzyskania dla przedmiotowego projektu certyfikacji w ramach uznanego systemu, o którym mowa w art. 29, i przedstawiając wystarczające dowody potwierdzające, że po wdrożeniu przedmiotowy projekt będzie w stanie spełniać kryteria takiej certyfikacji.

5. To, czy projekt w Unii spełnia kryterium, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. d), ocenia się z uwzględnieniem następujących czynników:

- a) czy w projekcie tym uczestniczą przedsiębiorstwa z różnych państw członkowskich;
- b) czy również potencjalni odbiorcy są zlokalizowani w więcej niż jednym państwie członkowskim;

- c) wpływu na dostępność surowców strategicznych dla dalszych użytkowników w więcej niż jednym państwie członkowskim.
6. To, czy projekt w państwie trzecim spełnia kryterium, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. e), ocenia się z uwzględnieniem zakresu, w jakim projekt przyczynia się w odpowiednim państwie trzecim do:
- a) wsparcia więcej niż jednego etapu łańcucha wartości surowców w tym państwie lub większym regionie w jego obrębie;
 - b) wsparcia inwestycji prywatnych w krajowy łańcuch wartości surowców;
 - c) zapewnienia szerszych korzyści gospodarczych lub społecznych, w tym tworzenia miejsc pracy.

ZALĄCZNIK IV

Kryteria dotyczące systemów certyfikacji

Uznany system certyfikacji spełnia następujące kryteria:

- a) jest otwarty na przejrzystych, sprawiedliwych i niedyskryminacyjnych warunkach dla wszystkich podmiotów gospodarczych, które chcą i mogą spełnić wymogi systemu;
- b) wymogi dotyczące certyfikacji obejmują co najmniej:
 - (i) wymogi zapewniające praktyki zrównoważone środowiskowo, w tym wymogi zapewniające zarządzanie środowiskowe oraz łagodzenie skutków;
 - (ii) wymogi zapewniające odpowiedzialne społecznie praktyki, w tym poszanowanie praw człowieka i praw pracowniczych;
 - (iii) wymogi zapewniające uczciwość biznesową i przejrzystość, w tym wymogi dotyczące stosowania prawidłowego zarządzania kwestiami finansowymi, środowiskowymi i społecznymi;
- a) weryfikacja i monitorowanie zgodności są obiektywne, oparte na międzynarodowych, unijnych lub krajowych normach, wymogach i procedurach i prowadzone niezależnie od odpowiedniego podmiotu gospodarczego;
- b) obejmuje wystarczające wymogi i procedury zapewniające kompetencje i niezależność odpowiedzialnych weryfikatorów.

ZAŁĄCZNIK V

Ślad środowiskowy

1. Definicje

Na potrzeby niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

- a) „dane dotyczące działalności” oznaczają informacje związane z procesami podczas modelowania analizy zbioru wejść i wyjść (LCI). Każdy zagregowany wynik LCI łańcuchów procesu reprezentujący działania wykonane w ramach procesu mnoży się przez odpowiednie dane dotyczące działalności, a następnie łączy w celu uzyskania śladu środowiskowego związanego z tym procesem;
- b) „zestawienie podstawowych materiałów” oznacza wykaz surowców, podzespołów, zespołów pośrednich, podkomponentów, części i ilości każdego z tych elementów potrzebnych do wytworzenia produktu objętego badaniem;
- c) „dane dotyczące przedsiębiorstwa” – pojęcie to odnosi się do bezpośrednio zmierzonych lub zgromadzonych danych z jednego lub wielu obiektów (danych specyficznych dla danego miejsca), które są reprezentatywne dla działań przedsiębiorstwa. Jest to synonim terminu „dane pierwotne”;
- d) „metoda oceny skutków” oznacza protokół do celów ilościowego przełożenia danych z analizy zbioru wejść i wyjść na udział w danym wpływie na środowisko;
- e) „kategoria wpływu” oznacza klasę wykorzystania zasobów lub wpływu na środowisko, z którą związane są dane z analizy zbioru wejść i wyjść;
- f) „cykl życia” oznacza kolejne i wzajemnie powiązane etapy w ramach systemu produktu od pozyskania surowców lub ich wytworzenia z zasobów naturalnych po ostateczne unieszkodliwienie produktu (ISO 14040:2006);
- g) „analiza zbioru wejść i wyjść (LCI)” oznacza połączony zestaw wymian przepływów podstawowych, przepływów odpadów i przepływów produktów w zbiorze danych z analizy zbioru wejść i wyjść;
- h) „zbiór danych z analizy zbioru wejść i wyjść (LCI)” oznacza dokument lub plik zawierający informacje na temat cyklu życia danego produktu lub innego zjawiska lub przedmiotu (np. miejsca, procesu) obejmujące metadane opisowe oraz ilościową analizę zbioru wejść i wyjść. Zbiorem danych z analizy zbioru wejść i wyjść mógłby być zbiór danych dotyczących procesów jednostkowych, częściowo zagregowany lub zagregowany zbiór danych;
- i) „dane wtórne” oznaczają dane nie pochodzące z konkretnego procesu w ramach łańcucha dostaw przedsiębiorstwa wykonującego badanie śladu środowiskowego. Termin ten odnosi się do danych, które nie są gromadzone, mierzone ani szacowane w sposób bezpośredni przez przedsiębiorstwo, ale pozyskiwane z bazy danych osoby trzeciej dotyczących analizy zbioru wejść i wyjść lub też z innych źródeł. Dane wtórne obejmują dane uśrednione dla danej branży (np. pochodzące z opublikowanych danych na temat produkcji, ze statystyk rządowych oraz od stowarzyszeń branżowych, badań literatury, badań technicznych i patentów, a także mogą opierać się na danych finansowych oraz zawierać dane przybliżone oraz inne dane ogólne). Dane pierwotne przechodzące etap agregacji poziomej uważa się za dane wtórne;
- j) „granica systemu” oznacza aspekty objęte lub nieobjęte badaniem cyklu życia.

Ponadto w zasadach obliczania śladu środowiskowego surowca krytycznego uwzględnia się wszelkie dalsze definicje niezbędne do ich interpretacji.

2. Zakres stosowania

W niniejszym załączniku przedstawiono zasadnicze elementy dotyczące sposobu obliczania śladu środowiskowego surowców krytycznych.

Zasady obliczania śladu środowiskowego określonych surowców krytycznych opierają się na zasadniczych elementach przedstawionych w niniejszym załączniku, z uwzględnieniem wiarygodnych pod względem naukowym metod oceny i odpowiednich norm międzynarodowych w dziedzinie oceny cyklu życia.

Obliczanie śladu środowiskowego surowca krytycznego opiera się na zestawieniu podstawowych materiałów, energii, metod produkcji i materiałów pomocniczych użytych w obiektach zaangażowanych w produkcję surowca krytycznego.

Ustalając zasady obliczania śladu środowiskowego określonych surowców krytycznych, Komisja ma na celu zapewnienie spójności z zasadami obliczania śladu środowiskowego produktu, w którym wykorzystuje się odpowiednie surowce krytyczne.

3. Zadeklarowana jednostka

Zadeklarowaną jednostką jest 1 kg odpowiedniego rodzaju surowca krytycznego.

W zasadach obliczania śladu środowiskowego określonych surowców krytycznych można określić wyższą lub niższą zadeklarowaną jednostkę, wyrażoną w kg, w celu uwzględnienia – w stosownych przypadkach – charakteru lub wykorzystania odpowiedniego surowca krytycznego.

Wszystkie ilościowe dane dotyczące wejść i wyjść zgromadzone przez wytwórcę w celu ilościowego określenia śladu węglowego oblicza się w odniesieniu do tej zadeklarowanej jednostki.

4. Granice systemu

Wydobycie, zagęszczenie i rafinacja to trzy etapy cyklu życia, które należy uwzględnić w granicach systemu pierwotnych surowców krytycznych wraz z następującymi procesami (jeżeli dotyczą konkretnego surowca):

- a) procesy na wyższych szczeblach łańcucha dostaw, takie jak wydobycie rudy do produkcji surowca, produkcja i dostawa (transport) substancji chemicznych, procesy pomocnicze, produkcja i dostawa (transport) paliw, produkcja i dostawa energii elektrycznej oraz transport materiałów w pojazdach nienależących do danej organizacji;
- b) transport rudy, koncentratów i surowców w pojazdach należących do danej organizacji lub przez nią eksploatowanych;
- c) składowanie rudy, koncentratów i surowców;
- d) kruszenie i oczyszczanie rudy;
- e) produkcja koncentratu surowca;
- f) wydobycie metali (metodami chemicznymi, fizycznymi lub biologicznymi);
- g) wytapianie;
- h) konwertowanie metali;

- i) oczyszczanie żużlu;
- j) rafinacja metali;
- k) elektroliza metali;
- l) odlewanie lub pakowanie metali;
- m) przetwarzanie zużytych materiałów i żużlu;
- n) wszystkie powiązane procesy pomocnicze, takie jak oczyszczanie ścieków (na miejscu, w tym do celów uzdatniania wód procesowych, bezpośredniego chłodzenia, wody i powierzchniowych wód odpływowych), systemy redukcji emisji gazów (w tym pierwotnych i wtórnych gazów odlotowych), kotły (w tym wstępne oczyszczanie wody zasilającej) oraz logistyka wewnętrzna.

W granicach systemu wtórnych surowców krytycznych (określających etap cyklu życia recyklingu) należy uwzględnić następujące procesy (jeżeli dotyczą konkretnego surowca uzyskanego z recyklingu):

- a) procesy na wyższych szczeblach łańcucha dostaw, takie jak wytworzenie surowca wsadowego (złom i koncentraty miedzi pierwotnej), produkcja i dostawa (transport) substancji chemicznych, procesy pomocnicze, produkcja i dostawa (transport) paliw, produkcja i dostawa energii elektrycznej oraz transport materiałów w pojazdach nienależących do danej organizacji;
- b) transport koncentratów i złomu w pojazdach należących do danej organizacji lub przez nią eksploatowanych;
- c) składowanie złomu, koncentratów i surowców;
- d) wstępne przetwarzanie materiałów wtórnych;
- e) wytopianie;
- f) konwertowanie metali;
- g) rafinacja metali;
- h) elektroliza metali;
- i) odlewanie lub pakowanie metali;
- j) przetwarzanie zużytych materiałów;
- k) wszystkie powiązane procesy pomocnicze, takie jak oczyszczanie ścieków (na miejscu, w tym do celów uzdatniania wód procesowych, bezpośredniego chłodzenia, wody i powierzchniowych wód odpływowych), systemy redukcji emisji gazów (w tym pierwotnych i wtórnych gazów odlotowych), kotły (w tym wstępne oczyszczanie wody zasilającej) oraz logistyka wewnętrzna.

Z obliczeń dotyczących śladu środowiskowego należy wyłączyć etap użytkowania lub etap wycofania z użytku, ponieważ odpowiedzialny podmiot gospodarczy nie ma na ten etap bezpośredniego wpływu. Można wyłączyć inne procesy, jeżeli ich wkład w ślad środowiskowy konkretnego surowca krytycznego jest nieznaczny.

5. Kategorie wpływu

W zasadach dokonywania obliczeń należy określić kategorię wpływu, która musi być uwzględniona w obliczeniu śladu środowiskowego. Wybór powinien opierać się na analizie aspektów o kluczowym oddziaływaniu na środowisko przeprowadzonej

zgodnie z naukowo uzasadnionymi metodami opracowanymi na poziomie międzynarodowym oraz z uwzględnieniem:

- a) względnego znaczenia różnych wpływów, w tym ich względnego znaczenia w kontekście uwzględnienia wpływu na klimat i środowisko Unii;
- b) potrzeb przedsiębiorstw niższego szczebla, które chcą informować o śladzie środowiskowym stosowanych przez siebie surowców krytycznych.

6. Korzystanie ze zbiorów danych poszczególnych przedsiębiorstw i wtórnych zbiorów danych

W zasadach dokonywania obliczeń należy określić korzystanie ze zbiorów danych poszczególnych przedsiębiorstw lub wtórnych zbiorów danych w odniesieniu do wszystkich istotnych procesów i materiałów.

Korzystanie z danych poszczególnych przedsiębiorstw jest wymagane przynajmniej w przypadku procesów, na które odpowiedzialny podmiot ma bezpośredni wpływ i które mają największy udział w odpowiednich kategoriach wpływu.

Dane dotyczące działalności poszczególnych przedsiębiorstw muszą być wykorzystywane w połączeniu z odpowiednimi wtórnymi zbiorami danych zgodnymi ze śladem środowiskowym. W zasadach dokonywania obliczeń należy określić, czy dozwolone jest pobieranie próbek, zgodnie z kryteriami przewidzianymi w naukowo uzasadnionych metodach opracowanych na poziomie międzynarodowym.

Zmiana w zestawieniu podstawowych materiałów lub koszyku energetycznym wykorzystywanych do produkcji danego rodzaju surowców krytycznych wymaga ponownego obliczenia śladu środowiskowego.

Zasady dokonywania obliczeń, które mają zostać opracowane w drodze aktu delegowanego, obejmują szczegółowe modelowanie następujących etapów cyklu życia:

- a) etap wydobywania, zagęszczenia i rafinacji surowców podstawowych;
- b) etap pozyskiwania i przetwarzania surowców wtórnych.

7. Metody oceny skutków

Ślad środowiskowy oblicza się przy użyciu naukowo uzasadnionych metod oceny skutków, w których uwzględnia się zmiany na poziomie międzynarodowym w odniesieniu do odpowiednich kategorii wpływu związanych ze zmianą klimatu, wodą, powietrzem, glebą, zasobami, użytkowaniem gruntów i toksycznością.

Wyniki przedstawia się jako wyniki charakteryzowane (bez normalizacji i ważenia).

8. Klasy efektywności pod względem śladu środowiskowego

W zależności od rozkładu wartości deklaracji dotyczących śladu środowiskowego surowców wprowadzonych do obrotu na rynku wewnętrznym zostanie określona znacząca liczba klas efektywności – przy czym kategoria A jest najwyższą klasą z najmniejszym wpływem na cykl życia – aby umożliwić rozróżnienie między produktami obecnymi na rynku. Określenie progu dla każdej klasy efektywności, jak również jej rozpiętości, będzie oparte na rozkładzie efektywności odpowiednich surowców krytycznych wprowadzonych do obrotu w ciągu poprzednich 3 lat, oczekiwanym postępie technologicznym oraz innych czynnikach technicznych, które należy określić.

Co 3 lata Komisja dokonuje przeglądu liczby klas efektywności i progów je oddzielających, tak aby odzwierciedlały one cały czas rzeczywistość rynkową i jej przewidywane zmiany.

9. Ocena zgodności

W zasadach obliczania i weryfikacji należy określić odpowiednią procedurę oceny zgodności spośród modułów przewidzianych w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE, z uwzględnieniem dostosowań niezbędnych ze względu na dane materiały.

Określając stosowaną procedurę oceny zgodności, Komisja bierze pod uwagę następujące kryteria:

- a) stosowność danego modułu do rodzaju materiału oraz jego proporcjonalność do realizowanego interesu publicznego;
- b) dostępność kompetentnych i niezależnych stron trzecich mogących wykonywać potencjalne zadania związane z oceną zgodności dokonywaną przez stronę trzecią;
- c) w sytuacjach, w których obowiązkowy jest udział osoby trzeciej – potrzebę zapewnienia producentowi możliwości wyboru między modułami zapewnienia jakości i modułami certyfikacji produktu określonymi w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE.

ZAŁĄCZNIK VI

Odpowiednie produkty, o których mowa w art. 26 ust. 1

Poniższa tabela zawiera wykaz towarów sklasyfikowanych w Nomenklaturze scalonej określonej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.